

[Ingerlise Koefoed]

ning, men frarådes for børn under 7 år«, skulle stå, »at filmen ikke må forevises for børn under 7 år«, og vi begrundede i betænkningen, hvorfor vi ønskede det på den måde.

Ændringsforslaget blev stemt ned ved anden behandling, og da vi kom ud efter anden behandling, lå der ude i vore bokse et brev fra Dansk Filmlærerforening – det er desværre ikke dateret – indeholdende et citat fra bladet Film UV, som heller ikke er dateret, men som jeg alligevel vil tillade mig at læse lidt af her for forsamlingen. Der står bl. a.:

»Desværre indeholder lovforslaget ikke indførelse af den 7 års forbudsgrænse, som mange fagfolk, herunder filmcensuren selv, har ønsket. I en kommentar i Politiken lovpriser folketingsmand Jimmy Stahr den kommende lovs forslag om en frarådeparagraf i lovtæksten, som lyder: »Filmen frarådes for børn under 7 år.« Jimmy Stahrs argumenter falder i tråd med bemærkningerne til lovforslaget. Børn under 7 år går sjældent alene i biografen, de har næsten altid en voksen ledsager med. I den sammenhæng har Dansk Filmlærerforening netop argumenteret for indførelsen af en reel 7 års grænse. Helt firkantet kunne man spørge, om en film bliver mindre skadelig for børn under 7, hvis de er i følgeskab med voksne. Naturligvis vil man kunne argumentere herfor ved at omtale den tryghed, det er for barnet at sidde i nærheden af en voksen, det kender, og ved at pege på muligheden for at samtale med barnet under og efter forestillingen, men det må være på sin plads at påpege, at den fagligt begrundede censurafgørelse, som kommer til at lyde: frarådes for børn under 7, i mange tilfælde kun vil have effekt over for de forældre, som i forvejen interesserer sig for deres børns filmønsker og -forbrug. Uden malice, men med nedslående erfaringer som grundlag tør vi påstå, at mindst lige så mange forældre ikke vil lade sig påvirke af et »fraråd«. Dette er i sidste instans et sammenstød mellem pædagogik og i bedste fald ligeegyldighed, »ukundskab«, i værste fald et personligt krav om frihed til selv at ville bestemme, hvad børnene skal se. En børnecensur med en 16 års, 12 års og 7 års grænse er nødvendig over for et filmmarked, hvor pengeindtjening og stadig stigende voldsomheder i filmene synes at være proportionale størrelser.

Statens filmcensur har og bør have den endelige afgørelse.«

Disse bemærkninger fra filmlærerforeningen falder helt i tråd med de bemærkninger, som vi fremsatte i forbindelse med lovforslagets første behandling og stillede som ændringsforslag. Jeg ærgrer mig over, at dette brev fra filmlærerforeningen ikke var fremkommet, for det kunne jo være, at nogle af de halsstarrige i kulturudvalget, som ikke vil stemme for SFs ændringsforslag, alligevel havde gjort det, når de havde set, at filmlærerne havde den samme indstilling.

Imidlertid: sket er sket, som Kalle Kæk sagde, og livet går stadig videre; man skal ikke lade sig kyse. Vi vil undlade at stemme for lovforslaget. Vi vil i den kommende tid prøve at følge dets virkninger og overveje, om vi eventuelt i løbet af nogen tid skal stille et ændringsforslag til dets formulering.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I det, der lige er blevet sagt af ordføreren fra SF, synes jeg dog der er grund til lige at holde fast i en enkelt bemærkning, idet jeg forstod, at det brev, som blev læst op, fuldt ud dækkede SFs synspunkt, og det var, at det var forkert, at forældrene selv skulle have ret til at bestemme, hvad børnene skulle se; det skulle overlades til filmrådet. Det synes jeg altså ikke; jeg synes, man må holde på, at det er forældrene, der skal bestemme sådan noget.

I øvrigt skal jeg på den radikale gruppes vegne anbefale, at man vedtager lovforslaget. Det bliver vedtaget med en bibeholdelse af en gebyrordning. Jeg vil gerne sige følgende, for at man ikke skal blive overrasket, hvis vi senere forsøger at få ændret opkrævningen af dette gebyr: nu er det jo lagt på de film, der censureres. Vi finder, det var en bedre ordning, hvis gebyret blev betalt af samtlige film, der bliver vist offentligt. Jeg forbeholder mig på gruppens vegne at ville vende tilbage til dette spørgsmål ved given lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 120 stemmer mod 27; 11 stemte hverken for eller imod.